

Posłuchaj

()

[redacted]

Początek Drugiego Listu św. Piotra Apostoła

[redacted]

℣ Symon Piotr, sługa i Apostół Jezusów Chrystusów, tym, którzy równą z nami wiarę otrzymali przez sprawiedliwość Boga naszego i Zbawiciela Jezusa Chrystusa.
2 Łaska i pokój niech się wam wypełni w uznaniu Boga i Chrystusa Jezusa, Pana naszego,
3 Jako wszystko nam Boskiéj mocy jego, co do żywota i pobożności, darowano jest przez poznanie tego, który nas wezwał własną sławą i cnotą,
4 Przez którego największe i kosztowne obietnice nam darował, abyście się przez nie stali uczestnikami Boskiego przyrodzenia, odbieżawszy skażenia téj pożądliwości, która jest na świecie.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

Copyright Mavientura Projects e.K>

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Po swéj męce, przez czterdzieści dni się im ukazując, i mówiąc o królestwie Bożem, alleluja.
℣. I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.
℟. A z nimi jedząc rozkazał im, aby nie odchodzili z Jeruzalem; ale czekali obietnice Ojcowskiéj.
℟. I widzieli, jak podniesion jest, alleluja: a obłok wziął go od oczu ich, alleluja.

[redacted]
[redacted]
℣. A wy pilności wszelakiéj przykładając, dodawajcie w wierze waszéj cnotę, a w cnocie umiejętność,
6 A w umiejętności powściągliwość, a w powściągliwości cierpliwość, a w cierpliwości pobożność,
7 A w pobożności braterstwa miłość, a w miłości braterstwa umiłowanie.
8 Albowiem jeźli to przy was się najduje i obfituje, wystawi was nie próżnymi ani niepożytecznymi w poznaniu Pana naszego Jezusa Chrystusa.
9 Bo kto tego nie ma, ślepy jest, i rękoma macający, zapamiętawszy oczyszczenia od starych grzechów swoich.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. The Lord hath set His beauty above the stars;
℣. His loveliness is in the clouds of heaven, and His Name endureth for ever. Alleluia.

℟ His going forth is from the end of the heaven, and His circuit unto the ends of it.
℟His loveliness is in the clouds of heaven, and His Name endureth for ever. Alleluia.

[redacted]
[redacted]
℟A przeto więcéj, bracia, starajcie się, żebyście przez dobre uczynki pewne czynili wezwanie i wybranie wasze; albowiem to czyniąc nigdy nie zgrzeszycie.
11 Bo tak hojnie wam sprawione będzie wejście do wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawiciela Jezusa Chrystusa.
12 Przetóż pocznę was zawsze upominać około tego, chociaż wiedzących i utwierdzonych was w teraźniejszéj prawdzie.
13 I zda mi się słuszna, abym was, (pókim jest w tym przybytku), pobudzał przez napominanie,
14 Pewnym będąc, iż prędkie jest złożenie przybytku mojego, jako i Pan nasz Jezus Chrystus oznajmił mi.
15 A starać się będę i często, mieć was po zejściu mojem, abyście na te rzeczy pamiętali.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Podnieś się, Panie, alleluja,
℟W mocy twojéj, alleluja.
℟ Wyniosła się wielmożność twoja, nad niebiosa Boże.
℟ W mocy twojéj, alleluja.

℟ Chwała Ojcu i Synowi, ℟ i Duchowi Świętemu.
℟ W mocy twojéj, alleluja.

Z kazań papieża św. Leona Wielkiego.

Druga na Wniebowstąpienie Pańskie.

℟rodzy bracia, ta tajemnicza rzecz, nasze zbawienie, którą Stwórca wszechświata uznał za wartą nabycia własną drogocenną krwią, była celem Jego pokory od chwili, gdy narodził się w ciele, aż do momentu, gdy pod koniec męki krzyknął na krzyżu: „Wykonało się”. Chociaż spod postaci sługi jaśniało wiele znaków Jego Boskości, to jednak w całości dzieło tych trzydziestu trzech lat miało na celu objawienie prawdziwości człowieczeństwa, które Syn Boży przyjął na siebie. Ale kiedy cierpienie dobiegło końca, a więzy śmierci zostały zerwane (tej śmierci, która utraciła wszelką moc, próbując związać Tego, który nie znał grzechu), wtedy słabość zamieniła się w siłę, śmiertelność w nieśmiertelność, zniewaga w tę chwałę, którą Pan Jezus Chrystus przy tak wielu okazjach objawiał poprzez tak liczne i nieomylne dowody, aż nadszedł dzień, w którym ta triumfalna procesja zwycięstwa, którą On poprowadził z królestw zniszczonej śmierci, podążyła za Nim z niewyobrażalną pompą do niebios.

℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Nadeszła godzina, abym powrócił do Tego, który Mnie posłał, mówi Pan. Nie smućcie się i niech się serce wasze nie trwoży.

℣ Proszę Ojca o was, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

℟ Jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was; tam, gdzie Ja pójdę, poślę Go do was.

℟ Proszę Ojca o was, aby was strzegł. Alleluja, Alleluja.

[redacted]

℟ uroczyste święto Paschy powodem naszej radości było to, że Chrystus zmartwychwstał. Dzisiaj radujemy się, ponieważ On wstąpił do nieba. Przypominamy sobie i słusznie świętujemy ten dzień, w którym nasza pokorna natura została w Osobie Chrystusa wyniesiona wysoko ponad wszystkie zastępy niebieskie, ponad wszystkie kręgi aniołów, ponad wyżyny wszystkich mocy, aż tam, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Ojca. Nasze fundamenty są położone, a nasz dom zbudowany na tej ciągłości dzieł Bożych, a Jego łaska staje się tym bardziej cudowna, że choć widzialny przedmiot kultu został usunięty spośród ludzi, wiara Kościoła nie słabnie, ani jego nadzieja nie chwieje się, ani miłość nie stygnie.

℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Niech się nie trwoży serce wasze; idę do Ojca, a gdy odejdę od was, poślę wam, alleluja,

℟Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

℟Będę prosił Ojca, a On da wam innego Pocieszyciela.

℟ Ducha Prawdy, a serca wasze będą się radować. Alleluja.

[redacted]

℟ właśnie stanowi kręgosłup silnego umysłu i oko wiernej duszy – bez wahania wierzyć w to, czego nie widać fizycznymi oczami, i skupiać całą miłość tam, gdzie nie ma miejsca na wiedzę opartą na doświadczeniu. To właśnie jest jedyną rzeczą, jaką możemy posiadać z pobożności, bo jakże człowiek mógłby zostać usprawiedliwiony przez wiarę, gdyby przedmioty zbawienia były przedmiotami widzialnymi? Był pewien człowiek, który nie chciał uwierzyć w Zmartwychwstanie Chrystusa, dopóki nie zbadał wzrokiem i nie dotknął śladów Męki Pańskiej na Boskim Ciele, a Pan rzekł do niego: „Ponieważ Mnie ujrzałeś, uwierzyłeś; błogosławieni są ci, którzy nie widzieli, a jednak uwierzyli”. J 20, 29.

℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℣. Bogu niech będą dzięki.

℟. Wstąpiwszy Chrystus na wysokość, wiódł więźnie poimane.
℟. I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.
℟. Wstąpił Bóg przy okrzykach radosnych, i Pan przy odgłosie trąb.
℟. I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. I dał dary ludziom, alleluja, alleluja, alleluja.

Czytanie Ewangelii świętej według Marka

W onego czasu: Ukazał się Jezus jedenastu, gdy siedzieli u stołu, i ganił niedowiarstwo ich i twardość serca, że nie uwierzyli tym, którzy Go widzieli zmartwychwstałego. I rzekł im: «Idąc na cały świat, głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony. A tym, którzy uwierzą, takie cuda towarzyszyć będą: w imię moje będą czarty wyrzucać, nowymi językami mówić będą, węże będą brać, i

choćby coś trującego pili, szkodzić im nie będzie; na chorych ręce kłaść będą, a wyzdrowieją». A Pan Jezus potem, gdy do nich przemówił, wzięty był do nieba i zasiadł na prawicy Bożej. Oni zaś wyruszywszy, przepowiadali wszędzie, a Pan im dopomagał i utwierdzał mowę przez cuda w ślad za nimi idące.

Homilia św. Grzegorza Wielkiego.

[redacted]

„Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony”. Być może ktoś pomyśli sobie: „Już uwierzyłem, a zatem będę zbawiony”. Dobrze powiedziałeś, jeśli swoją wiarę okazujesz uczynkami. Prawdziwą wiarę ma tylko ten, którego życie nie zaprzecza jego wyznaniu. Stąd Paweł mówi o niektórych, którzy byli fałszywie wierni: „Wyznają, że znają Boga, ale w uczynkach Go zaprzeczają”. Tyt. 1, 16. Podobnie Jan mówi: „Kto mówi: «Znam Go», a nie przestrzega Jego przykazań, jest kłamcą”. 1 J 2, 4.
℣ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟Bogu niech będą dzięki.

℣ Ja prosić będę Ojca i innego Pocieszyciela da wam,
℣ Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.
℟Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was, a jeśli odejdę, poślę Go do was.

℟ Aby pozostał z wami na zawsze, Ducha prawdy, alleluja.

[redacted]
℟ skoro tak jest, to właśnie w naszym życiu musimy szukać dowodu na prawdziwość naszej wiary. Tylko wtedy jesteśmy prawdziwie wiernym ludem Chrystusa, gdy nasze uczynki są wypełnieniem naszego wyznania. W dniu, w którym zostaliśmy ochrzczeni, zobowiązaliśmy się wyrzec się wszelkich dzieł starego wroga i wszystkich jego pochlebstw. Dlatego niech każdy z was skieruje teraz swoje wewnętrzne oko na swoje własne zachowanie, a jeśli od czasu chrztu dotrzymał obietnicy, którą złożył przed nim, niech wie, że jest w prawdzie jednym z wiernych Chrystusa i niech się raduje.
℟ Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟ Bogu niech będą dzięki.

℟ Chmury czynisz Twoim rydwanem, o Panie,
℟ Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.
℟ Odziałeś się w majestat i piękno, światłem okryłeś się jak płaszczem.
℟ Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.
℟ Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟ Przechadzasz się na skrzydłach wiatru, alleluja.

[redacted]
Jeśli jednak całkowicie złamał swoją obietnicę, jeśli odszedł od drogi prawości, by popełniać nieprawość i pożądac

światowych blichtrów, zobaczmy, czy teraz potrafi zapłakać nad swoim odstępstwem. Przez miłosiernego Sędziego ten człowiek nie jest karany jako krzywoprzysięzca, który w końcu mówi prawdę, nawet jeśli najpierw kłamał. Ponieważ Wszechmogący Bóg, w swojej czułej dobroci, tak przyjmuje nasze skruchy, że w swoim sądzie nie uznaje nas za winnych tego, co uczyniliśmy źle.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

[redacted] {z Temporału}
℣. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
℣. Módlmy się.
℟. Daj nam, prosimy Cię, Wszechmogący Boże, abyśmy, którzy w cudowne wniebowstąpienie Syna Twego Jednorodzonego, a Odkupiciela naszego wierzymy, sercem i myślą z Nim w niebie przebywali.
℟. Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
℟. Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related